సింగిల్స్ - మింగిల్స్ - మ్యారీడ్

ఆచతుష్పథం చాలా రద్దీగా ఉంటుంది.

ఆ నగరంలో నాలుగుమూలలా ఉన్న దుకాణాలన్నీ ఆ చతుష్పథంలో పెద్ద దుకాణాల బ్రాంచీలు, నగరంలోఉన్న ముఖ్యమైన ఆఫీసులన్నీ ఆ చతుష్పథానికి అరఫర్లాంగు దూరంలో ఉన్నాయి. అందుకని చాలామంది అద్దెలు ఎక్కువగా ఉన్నా ఆ సమీపంలో ఉండాలని ఆరాటపడతారు. ఈ కారణాలచేత ఆ చుట్టు పక్కల ఇళ్ళకు పగ్డీ ఎక్కువ. అందులోనూ చమన్‌లాల్ కట్టిన సుకన్యా బిల్డింగ్ నాలుగంతస్తులది. అత్యంతాధునికంగా ఉండటమే కాదు అతడికి దానివల్లనే ఎంతో ఆదాయం కూడా వస్తున్నది. ఇళ్ళు మారేవాళ్ళు పగ్డీలను విపరీతంగా సంపాదిస్తున్నారు.

చమన్‌లాల్ బిల్డింగ్స్ నాలుగు పక్కలా కట్టి మధ్య స్థలం వదిలిపెట్టి చిన్న తోటలా చేశాడు. నాలుగు పక్కలా కట్టిన భాగాలలో ఒక భాగం కేవలం సంసార తాపత్రయంలేని బ్రహ్మచారుల కొరకు. రెండవలైను ఇద్దరికి సరిపోయేటట్లు కట్టాడు. మూడవ లైను ఇద్దరు ముగ్గురు పిల్లలతో ఉండటానికి వీలుగా ఉంది. నాలుగవ వైపున పెద్ద కాంటీన్ ఉంది. దానిపక్కన బయటికిపోయేదారి, పెద్దగేటు.

నాలుగు అంతస్థుల ఆ బిల్డింగు అత్యంతాధునిక సౌకర్యాలతో ఎంతో అందంగా కళ్ళు జిగేల్‌మనేటట్టుగా ఉంటుంది లేత రంగుల కలగలుపుతో.

ప్రకాశం ఆ వూరికి వస్తున్నాననీ తనకొక గదిచూపి ఎడ్వాన్సు ఇవ్వమనీ తన స్నేహితుడు పాణికి ఉత్తరం రాశాడు.

ఆ నగరంలో అందరికీ తెలుసు చమన్‌లాల్ కట్టిన సుకన్యా బిల్డింగ్స్‌లో తప్పకుండా ఒక గది నాలుగు అంతస్తులలో ఏదో ఒక మూల దొరుకుతుందని.

పాణి ఆ బిల్డింగ్‌లో బ్రహ్మచారుల గదులన్నీ వెతుకున్నాడు. మూడో అంతస్తులో ఇరవైనాలుగో నెంబరు గది ఒకగంటలో ఖాళీ అవుతుందని తెలిసింది. చకచకా మెట్లెక్కుతూ పైకి వెళ్ళాడు.

సామానంతా సర్దిపెట్టుకుని రాజారామ్ కుర్చీ మీద కూర్చుని తాపీగా సిగరెటు దమ్ము పీలుస్తున్నాడు.

తలుపు నెట్టుకుని లోపలికి వెళ్ళిన ప్రకాశాన్ని చూడగానే రాజారామ్ కళ్ళు విపరీతంగా మెరిశాయి.

అతడిని కూర్చోమని కుర్చీ చూపించాడు.

''మీరు ఈ గది ఖాళీ చేస్తారని తెలిసి వచ్చాను. మా స్నేహితుడికి గది కావాలి. మీరు దీనికెంత అద్దె ఇస్తున్నారు:'' అడిగాడు పాణి.

తను మర్యాదస్థుడని తెలియటానికి రాజారామ్ అతడికి సిగరెట్ ఆఫర్ చేశాడు.

పాణి చేతితో వద్దని సైగ చేశాడు.

రాజారామ్ ఒకవిధమైన నిర్లక్ష్య భావంతో దిక్కులు చూస్తూ "ఈ గదికి అద్దె నూటఇరవై. కాని పగ్డీ మాత్రం పదిహేను వందలు నే నిచ్చాను. రెండు వేలు నేను పుచ్చుకుంటాను''. నిర్లక్ష్యంగా చెత్త బకెట్‌లోకి సిగరెట్ ముక్క విసిరి వేశాడు.

రెండు వేలే ? ప్రకాశం ఏమిచ్చుకో గలడు ? ఆలోచనలో పడ్డాడు పాణి. అతడి ఉలికిపాటుతో రాజారామ్ కొంచెం కుంగినట్లనిపించాడు.

నాలుగు రోజులయింది సామాను సర్దుకుని. ఏ పూటకాపూట ఎవరయినా రాకపోతారా అని కాళ్ళు కాయలు కాచేలా చూస్తున్నాడు.

"మీరెన్నాళ్ళయింది ఈ వూర్లో ఉండబట్టి ? పగ్డీ అంటే వినని వాళ్ళలా అలా చూస్తారేం ? నేనింకా నాలుగు రోజులు ఆగితే మరో వెయ్యి వస్తాయి" అన్నాడు రాజారామ్.

ప్రకాశం పని మీద ఆవూరు వస్తున్నాడు. ఎంతయినాపెట్టి గది తీసుకో మన్నాడు. పగ్డీ సంగతి కూడా కొద్దిగా సూచించాడు. పాణిగది కోసం తిరిగితిరిగి వేసారిపోయాడు. రెండు రోజుల సెలవుకూడా ఖర్చయింది. రాజురామ్ కోరిన పగ్డీ ఇచ్చి గది తాళం వేసుకుని కౌంటర్‌లో ఆగది ఎడ్వాన్సు అద్దె చెల్లించి ఉత్తరం రాశాడు ప్రకాశానికి.

ప్రకాశం వచ్చిననాడు పాణి ఇంట్లోనే దిగాడు. అతడి భార్య చాలా ఆదరంగా అడిగిఅడిగి భోజనం కాఫ్యాదులు అమర్చింది: ఆ సాయంత్రం ప్రకాశం తనకు ఇన్లు చూపించమన్నాడు.

"ఈ ఒక్క రోజూ మా ఇంట్లో ఉండరా: రేపు సెలవురోజు కనుక మా రాము కూడా వస్తుంది. ఆ బిల్డింగ్ చూడాలని నేను చెప్పినప్పటి నుంచీ ఆత్రపడుతోంది" అని ఆ నాటికి ఆపేశాడు.

మరునాడు ఉదయం ఉర్లగడ్డ కూరతో దోసెపెట్టి, రమామణి—స్ట్రాంగ్ కాఫీ ఇచ్చింది. ఘుమఘుమలాడే వక్కపొడి ఇచ్చింది. ముగ్గురూ బయలుదేరారు.

సుకన్యా బిల్డింగ్సూ, దాని మధ్యలానూ, అక్కడక్కడ పూల మొక్కలూ రమామణిని బాగా ఆకర్షించాయి. బారులు తీర్చిన గదులూ. వాటి ముందు వరండా ఎంతో వచ్చింది.

"అట్లా దిక్కులు చూస్తూ వెర్రిదానిలా నిలబడిపోతావేం? ఇలా అయితే పన్నెండు గంటలవుతుంది పూర్తిగా బిల్డింగ్ అంతా చూసేసరికి' పాణి రమామణిని ఎగతాళి చేశాడు.

"వస్తున్నా పదండి" అంటూ వాళ్ళ కంటె ముందడుగు వేసింది—ఏదీ సరిగా చూడనివ్వరనుకుంటూ.

సింగిల్ రూమ్సులో ఇరవైనాలుగో గది ఆఖరిది. దానిని అంటుకునే లైను పక్కకు తిరుగుతుంది. తరువాత నాలుగు అంతస్తులూ మింగిల్స్‌కోసం కట్టినవి. వాటి తరవాత మారీడ్‌కోసం కట్టిన లైను ప్రారంభమవుతుంది.

ఆ బిల్డింగ్స్ వివరాలన్నీ చెప్తూ రమామణికీ ప్రకాశానికీ చూపిస్తున్నాడు పాణి.

ఈ బిల్డింగ్స్‌లో తనకొక రూమ్ కుదిర్చినందుకు ప్రకాశం ఎంతో సంతోషించాడు అంత పగ్డీ ఇచ్చినా అతడికి "అయ్యో" అనిపించలేదు. గది ఒక్కటే అయినా దానిలో బట్టలు తగిలించుకోవటానికీ, పక్కలు పెట్టుకోవటానికీ ప్రత్యేకమయిన ఏర్పాట్లున్నాయి. ఇవి కాక పుస్తకాలు పెట్టుకునే బీరువాకు తలుపు వాల్చుకొని రాసుకోవచ్చు. పనిఅయిపోయిన తరువాత తలుపు వెయ్యవచ్చు. మొత్తం మీద గది ఖాళీగా కనబడుతుంది. ఒక పక్క తలుపు తెరిస్తే బాత్ రూమ్. దానిలో కూడా అన్నీ ఆధునిక సౌకర్యాలు. ఆ గదికి పెద్దపెద్ద కిటికీలు రెండు ఒకదానికెదురుగా ఒకటి ఉన్నాయి. రయ్యిమంటూ గాలి వస్తుంది లేకపోయినా ఒక సీలింగ్ ఫాన్ ఉండనే ఉంది. గది రంగు రంగుల మొజైక్ ఫ్లోరింగ్‌తో ఎంతో అందంగా ఉంది.

ఆ గదిలో ప్రతి అంగుళమూ పట్టిపట్టి చూసింది రమామణి

"ఈ బిల్డింగ్ మీకిదివరకే తెలుసా?" రమామణి ఒక మంచి సినిమా చూపినంత సంబరంతో అడిగింది పాణిని.

"ఏం అల్లా అడుగుతున్నావు?" అన్నాడు పాణి.

"ఎందుకడుగుతున్నావా? మీకీబిల్డింగ్ ఇంత అందమైనది తెలిసుండే మనకా దరిద్రపుకొంప తీసుకున్నారా? ఆ రెండు గదుల ఇంట్లో సామాను సర్దలేక చస్తున్నాను. నీళ్ళగది అంతదూరాన ఉంది. దానికి ప్రతిరాత్రీ తాళంవెయ్యాలి సరిగ్గా గాలి వెలుతురూ లేక ఒక మాదిరి వాసన" ముక్కు చిట్లిస్తూ అన్నది.

"ఏది చూస్తే అదే బాగుందనే రకం నీవు. నేను ఎంత తిరిగితే ఇది కనబడ్డది? ఎంత డబ్బు పగ్డీగా ఇస్తే దొరికింది? దీని ఒక్కగది అద్దె మన వీధిలో నాలుగు గదుల అద్దె అంత." అన్నాడు పాణి.

మనసు చిన్నబోయినా పైకి నవ్వేంది రమామణి

ప్రకాశరావును ఇక్కడ దిగవిడిచి పాణి. రమామణి ఇంటికి వచ్చారు.

రమామణికి సుకన్యాబిల్డింగ్స్ కళ్ళల్లో మెదులుతున్నాయి ప్రకాశాన్ని ప్రతి చిన్నదానికి విమర్శిస్తోంది. తామున్న ఇంటిని గురించి లోపాలను అతడు ఇంటికి రాగానే ఏకరువు పెడుతోంది ఆమె సంగతి రాజును చూసిన కళ్ళతో ... అన్నట్టుగా ఉంది.

పదిహేను రోజులకు పాణి ఒక్కడే వెళ్ళి ప్రకాశానికి కనబడి వచ్చాడు.

"ఎట్లా ఉంది వాతావరణం? నీకు నచ్చిందా?"

"వాతావరణంతో నాకేం పని? నా పని నేను తలుపు వేసుకుని చేసుకుంటాను" అన్నాడు ప్రకాశం.

అతక్కడ ఉన్నప్పుడే గొల్లున నవ్వులు వినిపించాయి. తలుపులు దబదబ చప్పుడైనట్లుగా శబ్దం, సీసాలు పగిలినట్లు చప్పుళ్ళు—వాగ్యుద్ధాలు భరించరానివిగా అనిపించాయి ప్రకాశానికి.

"అదేమిటి? అట్లా ముఖం పెట్టావేం?" పాణి అడిగాడు.

"అబ్బ. ఈ హోరు, ఈ గోల ఎట్లా భరిస్తున్నావు?"

ప్రకాశం గొల్లుననవ్వాడు. "ఇది బ్రహ్మచారులదని నీవే చెప్పావు. వాళ్ళకేమయినా అడ్డా ఆపా? రాత్రిళ్ళు చూడాలి. బాగా కేకలు పెడతారు. బుడ్లు తెప్పించుకుంటారు. బాగా అల్లరిచేస్తారు. కొందరు అమ్మాయిలను పిలిపించుకుంటారు. పెద్ద రభస చేస్తారు. అటువంటివన్నీ పట్టించుకోకుండానే ఉంటే బ్రహ్మాండంగా ఉంటుంది గది"

"నీకు నచ్చితే సరి. నాదేమిటి? నేను ఏ పది రోజులకో వచ్చి చూసేవాడిని."

"కాఫీ తెప్పించనా? అడిగాడు ప్రకాశం.

"వద్దు. భోజనం వేళయింది. రామూ ఎదురుచూస్తూ ఉంటుంది. ఇవాళ మ్యాటినీ ప్రోగ్రామ్ పెట్టింది." వెళ్ళిపోయాడు పాణి.

రోజులు గడుపుకుంటున్నాడు ప్రకాశం. అప్పుడప్పుడు చీకాకనిపించినా మనసుకు పట్టించుకోవటంలేదు. భరించలేనంతగా చికాకేస్తే బయటికి వచ్చి లాన్‌లో కూర్చుంటున్నాడు.

ఆ రోజు కొంచెం ఆలస్యంగా లేచాడు ప్రకాశం పక్క లైనులోనుంచి అరుపులు వినిపిస్తున్నాయి. ఆడ గొంతు ఒకటి. మగ గొంతు ఒకటి.

"నీవిట్లా చేస్తా వనుకోలేదు. డబ్బంతా పదిరోజులకే అయిపోతే మిగతా ఇరవై రోజులు ఏం చేద్దాం ?"

"ఏం చేద్దామా ? సరదాపడి బట్టలు కొనుక్కున్నాను. సంతోషించక అలా చికాకు పడతావేం ?"

"సినిమాలకెంత ఖర్చు చేశావు ? నాతోనే కాకుండా విడిగా ఎన్నిసార్లు వెళ్లావు ? ఇంకా ఎవరెవరితో ?"

"ఓహోహో. అవన్నీ లెక్కలు చెప్పాలా నీకు ? నీవు మాత్రం నీ సిగరెట్టుకు నీ బుడ్లకూ నీ స్నేహితులకు ఎంత ఖర్చయిందో లెక్క చూసుకోవేం ?"

"చూసుకుంటున్నాను. చూసుకునే అడుగుతున్నాను ఈ ఖర్చు నేను భరించరానిది. వచ్చే నెలలో ఇలా జరక్కూడదు."

"అహహా" అని వెక్కిరింపుగా నవ్వు వినబడ్డది.

"చూడు వాళ్ళంతా ఎంత ఒద్దికతో కాపరాలు చేస్తున్నారో ? వాళ్ళ ఇళ్ళల్లో నుంచి ఏదైనా ఒక్కమాట వినబడ్డదా ? అంతమంది ఆడవాళ్ళున్నారు. పిల్లలున్నారు. మగవాళ్లున్నారు. ఎట్లా సర్దుకుని బతుతుకున్నారో చూసి నేర్చుకోవచ్చునే ?"

"శివరామ్ ! వాళ్ళను చూసి నేర్చుకొమ్మంటావా ?" పకాలున నవ్వింది.

"వాళ్ల జీవితాంతమూ కలిసి ఉంటామని పెళ్ళి చేసుకున్న దంపతులు. మగవాడు కొట్టినా తిట్టినా పడిఉంటారు. భయపడుతూ బతుకుతారు. నేను కాంట్రాక్టు మీద వచ్చాను. ఇది ట్రయల్. ఈ ట్రయల్ ఫలిస్తే గదా పెళ్ళయ్యేది? కొడితే తిడితే చీదరించుకుంటే బెదరిస్తే హద్దులు పెడితే నీ కాళ్ళదగ్గర బతికే అథమురాలివి కాను నేను ఆ పేర్రాజు గతి ఏమైంది ? మూడేళ్ళ కాంట్రాక్టు మూడు నెలలయినా సాగలేదు. రమేశ్‌ది పెళ్ళివరకూ వచ్చిందంటే అతడెంత మర్యాదగా నడుచుకున్నాడు ? ఒక్కమాట అని ఎరగడు. రంగ ఎన్ని ఖర్చులు పెట్టేది ? ఎంత మందితో స్నేహం ? ఎంత స్వేచ్ఛ ఇచ్చాడు? సరేలే. మన కింక పడదని తెలిసిపోయింది. ఈ కొద్ది కాలానికే ఇన్ని తగాదాలు నీవు నన్ను మనిషిగా కూడా చూడలేని వాడివి సమానంగా ఏం చూడగలవు ?"

మరికొంత సేపటికి సూట్ కేసుతో నైలెక్సు చీరె కట్టుకుని రెండు జడల అమ్మాయి చెప్పులు చప్పుడు చేసుకుంటూ గబగబా మెట్లు దిగి వెళ్ళిపోవటం ప్రకాశం చూశాడు.

అతడికి ఆ గొడవేమిటో అర్థం కాలేదు. ఆ గొడవ జరుగుతున్నంత సేపూ మెదడు పని చెయ్యలేదు.

అలా రోజుకొకరూ ఇద్దరూ సూట్ కేసులు పట్టుకుని వెళ్ళుతునే ఉన్నారు. గొడవలూ రభసలూ జరుగుతునే ఉన్నాయి. కొత్తసూట్ కేసులతో కొత్త అమ్మాయిలు వస్తునే ఉన్నారు.

మూడో లైనునుంచి ఆడవాళ్ళ ఏడుపులు వినిపించేవి.... ఒకరోజున ఒకాయన పిల్లలను తీసుకుని భార్యను బయటికి వెళ్ళకొట్టాడు. బయట వర్షం రాత్రి కావస్తున్నది. ఆమెకు భయం. ఎవరింటికిపోతే ఆయన అనుమానపడతాడోనన్న భయంతో వణుకుతూంది. ఇదంతా చూస్తూనే ఉన్నాడు ప్రకాశం.

కాని ఏం చెయ్యగలడు?

ఆమెపట్ల జాలి దలిచి ఎటువంటి సహాయం చేసినా ఆయన తనను పట్టుకుని తంతాడు.

ప్రకాశం తనపని చూసుకోలేకపోయాడు. మనసూరుకోక పోయింది. కాళ్ళు చేతులు ఆడలేదు.

అలా కళ్లు ఒప్పగించి చూస్తున్నాడు.

ఒకనాడు ఒక ఇంట్లో తలుపు తాళంవేసి వెళ్ళిపోతున్నాడు ఒక గృహస్థు. అతడు అటు పోగానే ఆ గదిలో నుంచి కిరసనాయిలు వాసన వచ్చింది. అతడు తిరిగి వచ్చేసరికి ఆమె కాలిపోయి ఉన్నది.

ప్రకాశానికి అక్కడికి వచ్చినంత ఉత్సాహం ఇప్పుడు లేదు. ఎప్పుడు ఏ మూల ఏం అఘాయిత్యం జరుగుతుందోనని భయంగానే ఉంది.

ఒకనాడు కిందికి దిగి కాంటీన్‌కు వెళ్ళలేక బాయ్‌చేత కాఫీ టిఫిన్ తెప్పించుకున్నాడు.

"ఇక్కడ ఎప్పుడూ ఇట్లా గొడవలు జరుగుతునే ఉంటాయా?" అడిగాడు ప్రకాశం.

"మీరు కొత్తగా వచ్చారేంటి బాబూ?" నవ్వాడు బాయ్.

"అవునోయ్. రెండు నెలలయింది ఇక్కడికి వచ్చి."

"ఇక్కడ సింగిల్సులో ఎంత గొడవో మింగిల్సులో కూడా అంత గొడవే నండి. ఇంక అ మ్యారీడ్ ఫ్లాట్సులోనండీ-మనం బయటచూసే మామూలు గొడవలేనండి. ఇక్కడికి అప్పుడప్పుడు పోలీసులు కూడా వస్తారండి" అన్నాడు మామూలుగా.

ప్రకాశం ముఖం అదోలా అయిపోవటం బాయ్ గమనించాడు.

"అయితే ఖాళీ చేస్తారేంటండి రూమ్‌ను?"

"నా పని ఇక్కడ సాగటంలేదు. ఇంకెక్కడయినా చూసుకోవాలని ఉంది" అన్నాడు ప్రకాశం.

"చాలామంది తిరిగి పోతున్నారండి రూమ్‌కోసం, పిలుస్తానండి."

"పగ్డీ నేను రెండువే లిచ్చానోయ్. నా శక్తికి మించినది ఇచ్చి వచ్చాను.. నాకంత వచ్చినా చాలు."

"మన మెట్టినంత రాదండి. అందులో సగంవస్తే గొప్పండి" తన కమిషన్ చూసుకున్నాడు బాయ్.

"పోనీలే. ఎంతవస్తే అంతేచాలు."

ఆ సాయంత్రమే వెయ్యి రూపాయలు తీసుకుని ఇల్లు ఖాళీచేసి పాణి ఇంటికి పెట్టెతోసహా వెళ్ళి తలుపుకొట్టాడు ప్రకాశం.

రమామణి "రండి రండి" అంటూ లోపలికి వచ్చి కూర్చోమంది. అతడి పెట్టె చూసి ఉలిక్కిపడి సర్దుకుంది.

"పాణిలేడా అండి?" నిలబడే అడిగాడు.

''ఇప్పుడే వస్తానని నన్ను తిట్టుకుంటూ వెళ్ళారు.''

''ఎందుకు?''

''నాదే తప్పులెండి బజారునుంచి రాగానే మరిచిపోయిన వస్తువును మళ్ళీ తెమ్మని చెప్పాను. అందుకని వెళ్ళారు. కూర్చోండి.''

ప్రకాశం ఒక కుర్చీలో పెట్టె దగ్గరగాపెట్టుకుని కూర్చున్నాడు. ఆమె మంచినీళ్ళు తెచ్చి ఇచ్చింది. ఆలోచిస్తూ మెల్లమెల్లగా తాగుతున్నాడు.

పాణి ఇంట్లో అడుగుపెడుతూనే అతడిని చూసి ''ఇదేమిట్రా'' అన్నాడు ఆశ్చర్యపడుతూ.

ఏం మాట్లాడలేదు ప్రకాశం.

''పని అయిపోయిందా? ఇంకా మూడు నాలుగు నెలలు పడుతుందని అన్నావుగా?''

''నేను ఇంటికి వెళ్తాను. అక్కడే తంటాలు పడతాను. ఇక్కడ ఏకాంతంలో పని నిర్విఘ్నంగా సాగుతుందని భ్రమించాను.''

''ఏం జరిగింది ఇంతకూ?''

''ఆ వాతావరణం నాకు పోరెత్తిపోయింది. బుర్ర పాడయిపోయింది. కొంచెం కూడా పని సాగలేదు?''

''ప్రకాశం! నేనూ అలాగే నీపని నిశ్చింతగా సాగుతుందనుకున్నాను. ఆ గదులూ ఆ అందం చూసి రెండువేల రూపాయల వగ్గీ ఇచ్చి బుక్ చేశాను తరవాత నాకు క్రమంగా తెలిసింది - ఆ మింగిల్స్ ఉన్నారే? భార్యాభర్తలుగా కొన్నాళ్ళు మాత్రమే కలిసి ఉండేవాళ్ళు. ఈ లోపల ఒకరి కొకరికి సరిపడకపోతే వెళ్ళిపోవచ్చు. ఆ కొన్నాళ్ళలో వాళ్ళు ఒకరితో ఒకరు సర్దుకునే పరిస్థితులేర్పడితే పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుంటారు. లేకపోతే గడువు తీరే వరకూ కళ్ళు మూసుకుని ఉంటారు'' అన్నాడు పాణి.

''ఆ మింగిల్స్ కూడా ఆడా మగా గదులు మారుతూ ఉంటాడు. మాటి మాటికి తగవులాటలు, అరుపులూ, కేకలూ, ఇంక సింగిల్స్ మాట చెప్పనే

అక్కర్లేదు. పెళ్ళయిన వాళ్ళున్నారు. వాళ్ళకీ ప్రశాంత జీవితంలేదు ఒకరినొకరు నమ్మరు. ఒకాయన భార్యను ఇంట్లో పెట్టి తాళంవేసి బయటికి వెళ్ళేవాడు. ఆమె కిరసనాయిలు మీద పోసుకుని కాల్చుకుంది. పిల్లలు తల్లికోసం ఏడుపులు. ఒరే ప్రకాశం: నీవు ఏమీ అనుకోకు. నేనా నరకంలో ఉండేలేకపోయాను. వెయ్యి రూపాయలు నష్టం వచ్చినా సరేనని ఆ రూము ఎవరో అడిగితే ఇచ్చేసి రాత్రి బండికి టికెట్ కొనుక్కున్నాను'' ముఖం రుమాలుతో తుడుచుకున్నాడు.

''రామూ: విను. సుకన్యా బిల్డింగ్స్ గురించి, బిల్డింగ్‌లో ఫ్లాట్ తీసుకోలేదని నన్ను పిచ్చివాడి కింద కట్టేశావుగా? విను బాగా.''

''లోపలి సంగతి నాకేం తెలుసు? బిల్డింగ్స్ అందంగా ఉన్నాయి కదా అని మోజు పడ్డాను.''

''ఒరే ప్రకాశం: నన్ను క్షమించరా. నీ చేత బాగా డబ్బు ఖర్చుచేయించాను'' అన్నాడు దీనంగా పాణి.

''డబ్బు ఖర్చయినా అనుభవం గడించాను. ఏం విచారపడకు. విజ్ఞానమే కాదు—అజ్ఞానం కూడా డబ్బు ఖర్చు చేస్తేగాని రాదు'' అన్నాడు నవ్వుతూ ప్రకాశం.

(ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వార పత్రిక)